

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., a JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., ve věci

žalobce: D. V.
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: Krajský úřad kraje Vysočina
sídlem Žižkova 57, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2018, čj. KUJI 46773/2018, sp. zn. ODSH 639/2018 Pe,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a shrnutí průběhu správních řízení

1. Dne 7. 11. 2017 zaslal Městský úřad Moravské Budějovice, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „městský úřad“), žalobci oznámení o dosažení 12 bodů, kterých

dosáhl dne 30. 10. 2017, a zároveň ho vyzval ve smyslu § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o silničním provozu“), k odevzdání řidičského průkazu. Proti tomuto oznámení podal žalobce námitky, které městský úřad rozhodnutím ze dne 27. 3. 2018, čj. 8420/2018, sp. zn. 884/2018, zamítl a provedené záznamy potvrdil.

2. Proti rozhodnutí městského úřadu podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. V žalobě ze dne 11. 8. 2018 žalobce uvedl, že žalovaný nerespektoval uvedené odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, které byly součástí spisového materiálu, případně některé důkazy upřednostnil jednostranně v neprospěch odvolatele.
4. Přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje v shodné věci, z něhož bylo zcela zřejmé, že posuzování jednotlivých podkladů (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedení zápisu bodů, je běžnou praxí. Z dalších rozhodnutí tohoto úřadu byla zřejmá ustálenost této praxe. Jelikož žalovaný rozhodoval odlišně a posuzoval pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie, porušil tím rovnost účastníků před zákonem a rovněž zásadu legitimního očekávání.
5. Dále uvedl, že jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokových řízeních trpí nedostatky, které blíže specifikoval (zejména absencí dostatečné individualizace skutku dle judikatury Nejvyššího správního soudu), přičemž z rozhodnutí v blokovém řízení FC/2013 číslo bloku C1404971 (které přiložil k žalobě), bylo zřejmé, že všechny zákonné požadavky dodrženy byly. Z toho vyplývá, že i přes specifičnost daného druhu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky. Zároveň zpochybnil argument podpisem, resp. souhlasem, přestupce s rozhodnutím, jelikož přestupce nemůže mít takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit.
6. V další části žaloby uvedl své výhrady k jednotlivým pokutovým blokům ze dnů 31. 10. 2017, 17. 2. 2017, 12. 12. 2016, 30. 10. 2016, 2. 8. 2016 a 22. 2. 2016, přičemž souhrnně uvedl, že není patrné komu, tedy jakému přestupci, kdy a kde, potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení.
7. S ohledem na výše uvedené navrhl žalobce, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.

III. Vyjádření žalovaného

8. V podání ze dne 17. 9. 2018 uvedl, že po prostudování všech pokutových bloků dospěl k závěru, že popisy jednání na pokutových blocích jsou vyplněny řádně a jsou dostatečným podkladem pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče.
9. Dále poukázal na to, že žalobce se dovolává na téměř precedenční systém, který v českém právním systému neobstojí. Každé správní řízení je v něčem specifické a unikátní, přičemž je vždy nutné vycházet z konkrétních podkladů pro rozhodnutí.
10. S ohledem na výše uvedené žalovaný navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

IV. Odkladný účinek

11. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) usnesením ze dne 17. 9. 2018, čj. 29 A 128/2018-50, zamítl návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Soud nemohl v úplnosti předmětné okolnosti zasadit do širšího rámce celkové osobní situace žalobce. Ač předložil pracovní smlouvu, ze které bylo zřejmé, že je zaměstnán jako automechanik, nebylo v ní konstatováno, že by podmínkou jejího uzavření bylo držení řidičského oprávnění. Ani z kontextu dalších ustanovení smlouvy nevyplývalo, že by byl povinen dopravovat se na pracovní cesty sám vlastními prostředky. Žalobce ostatně nic bližšího, kromě toho, že řidičské oprávnění potřebuje jako automechanik, neuvedl. Nad rámec soud uvedl, že pro přiznání odkladného účinku nemusí být určující sama o sobě ani skutečnost, že v důsledku pozbytí řidičského oprávnění přijde o zaměstnání profesionální řidič.

V. Posouzení věci soudem

12. Krajský soud v Brně v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále také „soudní řád správní“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí městského úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
13. Nejprve soud připomíná některé výchozí závěry judikatury, v rámci kterých se pohybuje jeho vlastní přezkum rozhodnutí správních orgánů.
14. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2016, čj. 7 As 277/2015-41 vyplývá závěr, že *správní orgán byl v řízení podle ustanovení § 123a a násl. zákona o silničním provozu oprávněn posuzovat pouze to, zda má způsobilé (jednoznačné a určité) podklady (zde pravomocné pokutové bloky) pro provedení záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Tedy, zda zde existuje dostatečný právní podklad (pravomocné rozhodnutí) a zda bodové hodnocení - počet připsaných bodů (jako sekundární trest) odpovídá zákonu (příloze zákona o silničním provozu). V žádném případě však řízení o námitkách proti záznamu do evidenční karty řidiče nelze považovat za další, resp. kvazi opravný prostředek proti rozhodnutí o tom kterém přestupku, jak evidentně mylně dovozuje stěžovatel.*
15. Proti citovanému rozsudku byla podána ústavní stížnost, kterou Ústavní soud usnesením ze dne 6. 6. 2017, sp. zn. II. ÚS 1109/16, jako zjevně neopodstatněnou odmítl, přičemž se se závěry Nejvyššího správního soudu výslovně ztotožnil.
16. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, čj. 7 As 94/2012-20 vyplývá, že *namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.*
17. Dále je účelné upozornit také na význam podpisu přestupce na pokutovém bloku. Z výše citovaného rozsudku mimo jiné rovněž vyplývá, že *za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze např. považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. Okamžik podpisu pokutového bloku obviněným z přestupku je totiž zároveň okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení a okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Teprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení. Ačkoliv žalobce rozporuje význam podpisu přestupce, nelze pominout, že se jedná o procesní „završení“ celého*

zkráceného řízení (do dne 30. 6. 2017 se jednalo o blokové řízení podle § 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích; ode dne 1. 7. 2017 se jedná o ukládání pokuty příkazem na místě podle § 91 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Podpis přestupce ovšem nemá význam pouze v rovině procesní, nýbrž také v rovině hmotněprávní, jelikož vyjadřuje souhlas přestupce s tím, že uvedené údaje jsou správné. Ač je pochopitelné, že přestupce bez právního vzdělání nedokáže kvalifikovaně posoudit správnost této formy rozhodnutí, je z jeho podpisu zřejmé minimálně to, že si je sám vědom svého konkrétního deliktního jednání, o kterém se konalo příslušné zkrácené řízení. Tato forma deliktního jednání se přitom musí dostatečně zřetelně a jednoznačně projevit i na samotném pokutovém bloku.

18. Přezkum soudu je dle uplatněných žalobních bodů zaměřen zejména na vyhodnocení způsobilosti podkladů (pokutových bloků) pro zápis bodového hodnocení řidiče. Při tom v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, čj. 4 As 127/2014-39, přezkoumává, zda splňují požadavek dostatečné individualizace skutku a z kombinace uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce dopustil, a kdy a kde se tak stalo.
19. Soud před posouzením jednotlivých pokutových bloků ještě upozorňuje, že ve věci nemohlo dojít k porušení legitimního očekávání způsobem tvrzeným žalobcem. Z výše rekapitulovaných závěrů je zřejmé, že žalobce může v námitkovém řízení legitimně očekávat postup správního orgánu, který bude spočívat v přezkumu podkladů pro zápis bodového hodnocení řidiče z hlediska jejich způsobilosti (ve výše rekapitulovaných intencích). K tomu ovšem v posuzované věci bezesporu došlo. Žalobce naopak nemůže legitimně očekávat výsledek konkrétního řízení, který by nereflektoval individuální okolnosti každého jednotlivého případu. Soud proto nepovažoval za potřebné provádět dokazování předloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.
20. Vzhledem k níže uvedeným důvodům soud dospěl k závěru, že přezkum podkladů pro bodové hodnocení řidiče byl správními orgány proveden zákonným a správným způsobem.
21. K pokutovému bloku ze dne 31. 10. 2017 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, data narození a trvalého pobytu. Údaj v kolonce č. 4 („totožnost ověřena“) je dle kopie obsažené ve spise skutečně hůře čitelný, nicméně tato okolnost nezpůsobuje neurčitelnost konkrétního přestupce. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo (Litohoř, obec). Dle specifikace jednání se žalobce dopustil porušení nejvyšší povolené rychlosti v obci o 34 km/h, přičemž je obsažen i odkaz na příslušné právní ustanovení. Dle dalších údajů je zřejmé, že dovolená rychlost činila 50 km/h, naměřená rychlost 87 km/h a po odečtu odchylky měření 84 km/h. Ačkoliv je v popisu jednání nesprávně uvedeno „povolená“ rychlost, což je dle zákona o silničním provozu odlišný institut od rychlosti „dovolené“ jedná se v běžném jazyce o zaměnitelné pojmy a jeho uvedení samo o sobě nemá vliv na srozumitelnost rozhodnutí a určitelnost deliktního jednání. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 3 body – *překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km/h a více v obci nebo o 30 km/h a více mimo obec.*

22. K pokutovému bloku ze dne 17. 2. 2017 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, rodného čísla a trvalého pobytu. Dle vyplněných údajů byla totožnost ověřena na základě občanského a řidičského průkazu. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo. Jako místo je uvedeno „ul. Nám. Míru před domem č. 3 v MB“, z kontextu zbytku bloku je zřejmé, že se jedná o Moravské Budějovice. Dle specifikace jednání se žalobce dopustil toho, že jako řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Odkaz na příslušné právní ustanovení je dle kopie obsažené ve spise skutečně hůře čitelný, nicméně tato okolnost nezpůsobuje zaměnitelnost nebo neurčitost jednání přestupce. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 2 body – *držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla.*
23. K pokutovému bloku ze dne 12. 12. 2016 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, data narození a trvalého pobytu. Dle vyplněných údajů byla totožnost ověřena na základě občanského průkazu. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo (silnice č. I/38, obec Hladov). Dle specifikace jednání se žalobce dopustil toho, že překročil rychlost v obci o 14 km/h. Z dalších údajů je zřejmé, že dovolená rychlost činila 50 km/h, naměřená rychlost 67 km/h a po odečtení odchylky měření 64 km/h. Ve specifikaci přestupkového jednání je obsažen i odkaz na příslušné právní ustanovení. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 2 body – *překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec.*
24. K pokutovému bloku ze dne 30. 10. 2016 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, data narození a trvalého pobytu. Dle vyplněných údajů byla totožnost ověřena na základě řidičského průkazu. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo (obec Jakubov). Dle specifikace jednání se žalobce dopustil toho, že při řízení nebyl připoután bezpečnostním pásem. Z poznámky „LP. nevlastní“ je zřejmé, že správní orgán uvedl okolnost, že žalobce nevlastní lékařské povolení. Ve specifikaci přestupkového jednání je obsažen i odkaz na příslušné právní ustanovení. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 3 body – *porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nebo užít ochrannou přilbu.*
25. K pokutovému bloku ze dne 2. 8. 2016 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, rodného čísla a trvalého pobytu. Dle vyplněných údajů byla totožnost ověřena na základě občanského průkazu. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo (ul. Pražská M. Budějovice úsek 16). Z uvedení místa je zřejmé, že se jednalo o obec. Dle specifikace jednání se žalobce dopustil toho, že mu v úseku, kde byla dovolená rychlost 50 km/h, byla naměřena rychlost 63 km/h, po odečtení odchylce 60 km/h. Ve specifikaci přestupkového jednání je obsažen i odkaz na příslušné právní ustanovení. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a

podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 2 body – *překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec.*

26. K pokutovému bloku ze dne 22. 2. 2016 soud uvádí, že je z něho dostatečně patrné, komu byla pokuta udělena. To vyplývá z uvedeného jména, data narození a trvalého pobytu. Dle vyplněných údajů byla totožnost ověřena na základě řidičského průkazu a na základě lustrace. Rovněž je zřejmé, jakého jednání se žalobce měl dopustit, je uvedeno datum, čas i místo. Jako místo je uvedeno „ul. Nám. Míru v MB“, z kontextu zbytku bloku je zřejmé, že se jedná o Moravské Budějovice. Dle specifikace jednání se žalobce dopustil toho, že jako řidič za jízdy držel v ruce telefonní přístroj. Ve specifikaci přestupkového jednání je obsažen i odkaz na příslušné právní ustanovení. Z bloku je zřejmá i identifikace motorového vozidla (registrační značka). Blok je řádně datován a podepsán. Za uvedené jednání dle přílohy zákona o silničním provozu náleží žalobci 2 body – *držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla.*
27. Soud tedy uzavírá, že nemá pochybnosti o bezvadné způsobilosti jednotlivých podkladů pro zápis bodového hodnocení řidiče.
28. Nad rámec soud uvádí, že veškeré žalobcem uplatněné námitky byly povahy zcela obecné, byť směřující proti jednotlivým pokutovým blokům. Styl žaloby odpovídá tomu, že žalobce pouze opakuje stejné obecné a nekonkrétní námitky proti každému jednotlivému bloku, přičemž tyto námitky skutečný obsah rozhodnutí vůbec nereflektují. I bez ohledu na toto tvrzení se ani v jednom případě nepotvrdila jejich důvodnost. Důvodné nebyly ani ty námitky žalobce, kterými rozporoval dostatečnost odvolacího přezkumu provedeného žalovaným.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu jako nedůvodnou. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
30. O náhradě nákladů soudního řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního, podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
31. Žalobce neměl v řízení o žalobě úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. února 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu